

עפ"ת 43289/01/15 - אלה לאה ברסי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ת 15-01-43289 אפרת אלה לאה נ' מדינת ישראל

29 ינואר 2015

ת.ז 3405-01-13

060844677

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערערת אלה לאה ברסי
נגד מדינת ישראל
המשיבה

nocchim:

ב"כ המערערת - עו"ד טליה ביטן משרד עו"ד אורון

ב"כ המשיבה - עו"ד טל בנאי-גת

המערערת הופעה

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

ביום 30.11.12 נרשם נגד המערערת דו"ח תנוועה על נהגה בשירות.

עסקין בעבירה של הזמנה לדין ולכן הזמננה המערערת בו במקום לדין בעניינה זה ביום 11.02.13 בבית משפט השלום לתעבורה בת"א, לפני כב' הש' [כתארה אז] ג. פראג-לבוא.

המערערת לא התיצבה לדין ונידונה בהיעדרה לכנס בסך 2,000 ל"נ, פסילה בפועל - פסילת המינימום לפי סעיף 39א' לפיקודת התעבורה של שנתיים ימים בגין 30 ימי פסילה מנהלית, ופסילה מותנית.

ביום 08.04.13 פנתה המערערת בבקשת בית משפט קמא, בקשה שהיא חותמה עליה בכתב ידה, או בכתב הנחזה להיות כתב ידה, החתום על ידה לכארה. בבקשת לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרה [רק את גזר הדין], והסבירה את היעדרה מהדין בכר "בגיל בעיתות בריאות של ידי שהה חולה בבית...".

בית משפט קמא, באותו יום, 08.04.13, דחה את הבקשת מחמת העובדה שלא צורף לה תצהיר ולא צורף אישור

רפואי, ובשל כך שזומנה כדין לדין.

לא נעשה דבר בעקבות אותה החלטה מיום 08.04.13, כנראה שגם לא הופקד רישיונה של המערערת כפי שצורך היה להיות. והנה, כעבור למשך חודשים וחצי, ביום 21.12.14, פנתה המערערת באמצעות עוז"ד אורון בבקשתה לבית משפט קמא שהוכתרה בשם ההזוי "בקשה לקיום ישיבת תזכורת לצורך צילום חומר חקירה לאיתור כללים" שמטרתה הייתה לבטל את פסק הדין. יש לציין, שימוש מהו, ובאמת לא מובן לי מדווקע, המדינה הסכימה באופן חריג לקיום דין בבקשתה זו. בית משפט קמא לא נעתר לבקשתה ודחה אותה על אתר ובצדק עשה זאת.

נראה, שבית משפט קמא, בדחוito את הבקשה מיום 14.12.22, לא היה ער לכך שהייתה בקשה קודמת. בנסיבות אלה, כפי שתוארו, משלא הוגש ערעור על ההחלטה מיום 13.04.13, ומחלפו 45 ימים מאותו יום, לא ניתן היה להגיש היליך נסף - לא בבית משפט קמא, בוודאי לא ערעור בבית משפט זה ללא בקשה להערכת מועד כעבור שנה וחצי, ורק מטעם זה יש לדחות את הערעור.

אין שום ספק שבנסיבות כאלה, עיקרון סופיות הדיון גובר ובדול.

אומר, שבמהלך שמיית הדברים והציג המסמכים של ב"כ המערערת בדיון היום, עליו דברים מטדיים. נתען שלא המערערת היא עצמה הגישה אותה בקשה בשנת 2013 אלא קצין משטרת השבטיה לטפל בדבר. ביקשתי את התצהיר לידי וצלומו נמסר לי, והמציאות מתבקשת להעיר את אותו מסמך עם פרוטוקול הדיון הנוכחי שלו אל המחלוקת לחקירות שוטרים במשרד המשפטים, כדי לבדוק האם יש מקום לפתח בחקירה נגד קצין המשטרת, שבוודאי ניתן להציגו לזהותו בשקייה ראייה. על פניו נראה לכואורה שיש חשש לביצוע העברות, אך אין זה מתקידי לקבעו.

הערעור אפוא נדחה.

ער אני לכך שההיליך הנוכחי נפתח בשל כך שהמערערת לא הפקידה את רישיון הנהיגה שלו משנגורר דינה ביום 11.02.13, או בכל מועד קרוב אחריו, אלא רק לאחרונה, אך הגשת הערעור בפניי היום בוודאי הערעור גםם הבקשה בבית משפט קמא, הימם, לטעמי, עשיית שימוש בהליך בית משפט באופן בלתי הולם, וב"כ המערערת מתבקשת את דעתם להם.

ניתן והודיע היום, ט' שבט התשע"ה,
29/01/2015, במעמד הקיימים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלט על ידי נופר דוידי